

Anotace:	Materiál obsahuje pracovní list zaměřený na určování správného pořadí částí textu, literární rozbor textu
Šablona:	I/2
Název:	Inovace a zkvalitnění výuky směřující k rozvoji čtenářské a informační gramotnosti
Téma:	Správné seřazování částí textu
Autor:	Mgr. Miroslava Čechová
Očekávaný výstup:	Žáci uspořádávají text,
Klíčová slova:	Pohádka, uspořádávání, text
Druh učebního materiálu:	Pracovní list
Cílová skupina:	žák 1. stupně ZŠ
Ročník:	2. ročník
Datum vytvoření:	16. 1. 2012
Použité zdroje a materiál:	<p>Vlastní</p> <p>Žáček J. Moje první čítanka. 3. vyd. Všeň: Alter, ISBN 80-85775-60-3. s. 42 Hrneček - http://openclipart.org/detail/25695/architetto----cup-by-anonymous-25695 (16.1.2012) Jahody - http://openclipart.org/detail/26155/strawberries-by-johnny-automatic-26155 (16.1.2012)</p>

Pohádka

Ale té kaše bylo tolik, že si musely vypůjčit lopatu. Proč? Přece, u sta hromů, aby se prokopaly domů! Ale když se prokopaly pod svou střechu, po hrnečku nebylo už ani vidu, ani slechu.

Doma mu poručila: „Hrnečku, vař!“ Hrneček navařil a dcera s matkou jedly a jedly kaši sladkou. Pak dcera řekla: „Hrnečku, dost!“ A hrneček ji poslechl a přestal. „S takovým hrnečkem nám bude hej,“ řekly si obě vesele. „Každý den bude neděle!“ Ale jak se říká: když vejde štěstí do domu, čekejte brzy pohromu!

Když večer přišla dcera z trhu, uviděla horu kaše. A matka sedí na stromě a volá: „Božíčku, to je nadělení! Zastav tu kaši,

dceruško!“ „Hrnečku, dost!“ poručila dcera. A hrneček ji uslyšel a přestal.

V dávných dobách, láry fáry, stávaly se čáry máry. Chcete vědět, co se stalo ve Lhotě? V chatrči za vsí u hřbitova bydlela jedna chudá vdova. A na mou věru, měla dceru. Ta dcera chodívala do lesa. Chodívala podle vody na maliny, na jahody. A pak je nosívala na trh, aby měly z čeho žít. Tak žily z ruky do pusy a ze dne na den.

Ráno šla dcera na trh. A jen vyšla z vrat, už začal matku trápit hlad. „Než se vrátí, umřu hlady! Však si bude vědět rad. Hrnečku, vař!“ Jenže Červená Karkulka zapomněla, jak ho zastavit. „Hrnečku, přestaň!“ volala. A hrneček? Ten vaří dál. Už je té kaše plná mísa, už teče dolů ze stolu. Jestli ho nikdy nezastaví, zavalí dům i stodolu! Už se ta kaše valí dveřmi, už pod ní perníková chaloupka zmizela. Kaše se valí dolů do vsi, je vidět jen věž kostela. Už je té kaše celý kopec, už se ten

kopec valí vpřed. Jestli ho nikdy nezastaví, zavalí kaše celý svět! A jak to dopadlo?

Až jednou dcera potkala v tom lese jelena. A že měl hlad a jíst je třeba, dala mu svůj perníček. „Máš dobré srdce, děvenko,“ řekla jí ježibaba. A že měla oči modré jak pár trnek, dal jí modrý hrnek. Kdepak obyčejný – to se rozumí, že kouzelný! „Stačí mu poručit: Hrnečku vař“! A navaří ti kaše, kolik hrdlo ráčí. Umí zahnat bídu s nouzí, ať se nouze jak chce vzpouzí! A když bude navařeno, nezapomeň říci: Hrnečku, dost!“ Dcera chtěla stařečkovi poděkovat – nebylo už komu. A tak vzala ubrousek a šla domů.

Jak se pohádka jmenuje? _____

Seřaď správně pohádku. Napiš čísla 1 – 6 k jednotlivým částem.

Najdi, co je v pohádce špatně, podtrhni barevně.

Které jiné pohádky se sem vloudily?
